

[Westermann.]

Franskmænd, Spanioler, Nordmænd og ogsaa Italienerne, har kunnet fiske med godt Resultat uden for Territoriet. Jeg har faaet adskillige Opgivelser over, hvad Udlændinge har kunnet fiske uden for Territoriet, Vest for Fyllas Banke og Vest for Bananbanken. Jeg kan saaledes nævne, at et norsk Skib, „Reform“ af Aalesund, med 16 Mand i Fjor naaede 2 Gange, hver Gang i Løbet af 3 Uger, at fiske fuld Last, 100 t, og saaledes ved 6 Ugers Fiskeri opnaaede en Part pr. Fisker af 1 600 Kr. uden at have andre Fangstredskaber, end de færøske Fiskere har. Og 2 norske Trawlere, der fiskede sammen, fiskede 1 100 t salt Fisk, 60 t iset Helleflynder samt noget Hellefisk og fik saaledes 2 000 Kr. pr. Fiskerpart, ogsaa i Løbet af ganske kort Tid. Dette tyder paa, at der er Fisk nok uden for Territoriet.

Saa har man nævnt Sikkerhedshensynet. At der kommer flere Havne, vil selvfølgelig øge Sikkerheden og ogsaa til en vis Grad udvide det Territorium, hvor Færingerne kan lægge deres Fiskeri, og samtidig vil Adgangen til Ophold i Havnene give dem Mulighed for en tiltrængt Hvile og for at faa udført de Reparationer, som altid er mere eller mindre paakrævede paa de gamle Skibe, de ligger og sejler med deroppe. Men naar man gaar saa vidt som i den Betænkning, der er skrevet, og hvoraf jeg gerne med den højtærede Formands Tilladelse vil komme med et ganske kort Citat — man siger der:

„men denne Adgang til at fiske nær Skærene indeholder i sig selv forøgede Farer, der truer Skibene i dette, endnu mangelfuldt kortlagte Farvand. Det kan ikke forundre, at der i de forløbne Aar er sket en Række Forlis“,

saa stiller man sig det Spørgsmaal: Hvad vil der saa ske, i det Øjeblik man udvider Adgangen for de færøske Skibe til ogsaa at fiske inde mellem disse Skær og Holme i et mangelfuldt opmaalt og kortlagt Farvand? Der er ikke nogen Tvivl om, at de Forlis, der tales om her, vil blive langt talrigere, i det Øjeblik de færøske Fiskerkuttere faar Tilladelse til ogsaa at fiske inde i den grønlandske Skærgaard og derved Dag og Nat skal færdes i et Farvand, der er saa slet kortlagt, som dette er i Øjeblikket. Det kan derfor kun hilses med Tilfredshed, at der samtidig aabnes Adgang til at faa en Bedding anlagt i Færingehavn, for der vil utvivlsomt blive stor Brug for den under de nye Forhold. Naar man ser, hvad Brug der hidtil har været for en Bedding i Færingehavn, kan jeg oplyse, at i Løbet af de

sidste 10 Aar har der været 13 Forlis af færøske Kuttere, men af disse 13 — altsaa kun godt 1 pr. Aar — har der kun for 3 gamle og smaa Fiskerskibes Vedkommende kunnet være Tale om, at de kunde have været bjærget, saafremt de havde kunnet komme paa Bedding i Færingehavn. Derfor er det ikke sandsynligt, at Beddingen i Færingehavn vil blive noget rentabelt Foretagende, men med den Hjælp, den kan give ved Havarier, og som kan gøre, at Skibene kan komme hjem paa egen Køl, er det rimeligt, at der ydes økonomisk Støtte hertil, og det er rimeligt, at denne ogsaa ydes af den danske Stat.

Naar jeg skal gaa over til en Omtale af selve Lovforslaget og skal omtale dettes § 1, vil jeg gerne have Lov til stille det Spørgsmaal til den højtærede Statsminister, i hvilket Omfang der har været Besejling af Tovkussak Havn i 1937. Den blev i sin Tid — saa vidt jeg husker efter Indstilling af Udvalget vedrørende de ændrede Forhold i Færingehavn om, at man ønskede ogsaa en Havn i Tovkussak — aabnet endnu et Aar, 1937, paa Prøve, idet denne Anmodning var fremsat fra færøsk Side paa Trods af, at der de foregaaende Aar kun havde været meget ringe Besøg i Tovkussak. Saa vidt jeg ved, foreligger der ikke Oplysning om, hvor stort Besøget har været i 1937, og jeg vil anmode den højtærede Statsminister om denne Oplysning.

Jeg vil ogsaa gerne bede om Oplysning om, hvad man i Ministeriet paaregner af Udgifter for Statskassen ved Aabning af de 3 nye Havne, altsaa Tovkussak, Ravns Storø og en Havn, der skal ligge længere Nord paa — formentlig maa Nepiset blive den mest egnede i flere Retninger.

Med Hensyn til § 1 hilser jeg med Tilfredshed, at Punkt I, 3, i Lagtingets Andragende ikke har faaet Tilslutning i sit fulde Omfang, idet man der har anmodet om at faa Ret til Baadfiskeri baade ved Kokørerne og i Angmagsvikdistriktet. Kokørerne bør med Rette forbeholdes som Fiskeplads for grønlandske Fiskere fra Godthaab og Kangek, og i Angmagsvikdistriktet Syd for Tovkussak Havn har Grønlænderne fra Atangmik en naturlig Fiskeplads, som man med Rette kan sige de har Hævd paa. Det er derfor med Tilfredshed, jeg har set, at der ikke er givet Tilslutning paa disse Punkter.

I Almindelighed nærer jeg nogen Betænkelse ved, at der gives denne udstrakte Tilladelse til Baadfiskeri, idet det i Praksis vil være umuligt at kontrollere ulovligt Baadfiskeri, og naar de først faar